

Sygn. akt III CSK 94/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Myszka (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Monika Koba

SSA Agata Zając

w sprawie z powództwa A. G.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prokuratorowi Okręgowemu w [...] o ochronę dóbr osobistych,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 marca 2017 r.,
skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 21 września 2015 r., sygn. akt I ACa .../15,

1. uchyla zaskarżony wyrok w części zmieniającej wyrok Sądu pierwszej instancji (pkt 1. I.) i orzekającej o kosztach procesu (pkt 1. III. i 3.), oddala apelację powódki w tym zakresie i zasądza od powódki na rzecz Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę 270 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego;

2. zasądza od powódki na rzecz Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę 540 zł (pięćset czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w [...] wyrokiem z dnia 18 grudnia 2014 r. oddalił powództwo A. G. skierowane przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Prokuratora Okręgowego w [...] o zobowiązanie do zaniechania działań naruszających dobra osobiste powódki przez nakazanie wyodrębnienia części akt postępowania w sprawie VI Ds. .../08 w zakresie, w jakim dotyczą dokumentacji medycznej powódki, zabezpieczenie ich poprzez obłożenie stosowną klauzulą, nakazanie wydawania decyzji odmownych w razie wniosku o zapoznanie się z aktami w tym zakresie, zobowiązanie do przeproszenia powódki w sposób bliżej oznaczony w pozwie oraz umocowanie jej do wykonania zastępczego.

Ustalił, że powódka jest żoną A. Ś., przeciwko któremu toczyło się postępowanie przygotowawcze w sprawie VI Ds. .../08, dotyczące działania zorganizowanej grupy przestępczej m.in. w latach 2004 – 2009. W ramach czynności podejmowanych w tym postępowaniu prokurator Prokuratury Okręgowej w [...] w dniu 5 marca 2009 r. wydał postanowienie o zwolnieniu dyrektora [...] Oddziału Wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia od obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej i żądaniu przekazania pisemnej informacji o tym, czy i kiedy wskazane osoby korzystały ze świadczeń medycznych na terenie Polski w okresie od dnia 1 stycznia 2004 r. do dnia wykonania postanowienia. Wśród wskazanych osób znajdował się podejrzany A. Ś., jego krewni oraz powódka. W uzasadnieniu postanowienia stwierdzono, że w toku postępowania zaistniała potrzeba uzyskania odnośnych informacji.

Pismami z dnia 5 i 6 marca 2009 r. zostały przekazane do sprawy VI Ds. .../08 następujące dane:

- „zestawienie udzielonych świadczeń dla pacjenta”, obejmujące: imię, nazwisko oraz PESEL powódki, nazwy udzielonych świadczeń („P. otolaryngologiczna – P. 2 typu”, „Porada specjalistyczna”), daty świadczeń, adres placówki medycznej oraz wartość udzielonego świadczenia;

- zestawienie numerów PESEL pacjentów, w tym PESEL powódki, oraz zestawienie recept, dat ich wystawienia, kodów świadczenia oraz numerów REGON świadczenia;
- zestawienie placówek świadczących usługi medyczne: nazwa, adres, telefon;
- zestawienie lekarzy udzielających świadczeń (imię, nazwisko, numer prawa wykonywania zawodu, kod ubezpieczyciela), numerów PESEL pacjentów oraz dat realizacji świadczeń – wśród lekarzy udzielających porad powódce zostali wskazani bez podania specjalizacji: M. P., B. C. i M. K.;
- zestawienie aptek: nazwa i kod apteki, adres, telefon, powiat, kod uprawnień, kod odpłatności oraz kod świadczonego leku;
- zestawienie przepisanych lekarstw: nazwa leku, międzynarodowa nazwa leku, opakowanie, postać, dawka, ilość leku, wartość oraz refundacja leku.

W dniu 7 stycznia 2010 r. powódka została przesłuchana w sprawie VI Ds. .../08 w charakterze świadka.

Pismem z dnia 11 czerwca 2012 r. powódka zażądała od Prokuratury Okręgowej w [...] podania podstawy prawnej żądania informacji o świadczeniach medycznych. W odpowiedzi wskazano jej przepisy kodeksu postępowania karnego, a następnie udostępniono postanowienie z dnia 5 marca 2009 r. W dniu 16 sierpnia 2012 r. powódka skierowała do Prokuratury Okręgowej pismo pt. „Zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa wraz z wnioskiem o wyłączenie Prokuratury Okręgowej w [...] i Prokuratora Generalnego”, w którym wskazała m.in. na przekroczenie uprawnień przez gromadzenie i udostępnianie osobom obcym jej dokumentacji medycznej. W oświadczeniu złożonym w dniu 8 listopada 2012 r. prokurator wyjaśnił, że uzyskanie informacji wymienionych w postanowieniu z dnia 5 marca 2009 r. miało na celu ustalenie, czy zachodzą powiązania między określonymi osobami i lekarzami wydającymi lub mogącymi wydawać opinie w sprawie. W piśmie z dnia 19 listopada 2012 r. Prokurator Okręgowy w [...] stwierdził, że skargę powódki uznaje za bezzasadną, ponieważ uzyskane informacje były niezbędne dla toczącego się postępowania, a prokurator - udostępniając akta stronom - nie przekroczył swoich uprawnień.

Sąd Okręgowy stanął na stanowisku, że przysługujące powódce dobra osobiste w postaci czci i prawa do prywatności nie doznały uszczerbku, nie doszło ani do ich naruszenia ani do zagrożenia, a działanie prokuratora w toku postępowania przygotowawczego nie nosiło znamion bezprawności.

Na skutek apelacji powódki, Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 21 września 2015 r. zmienił zaskarżony wyrok i zobowiązał Skarb Państwa - Prokuratora Okręgowego w [...] do przeproszenia powódki przez skierowanie do niej pisma o treści: „Prokurator Okręgowy w [...] działający w imieniu Skarbu Państwa przeprasza Panią A. G. za naruszenie Jej dóbr osobistych poprzez bezprawne i nieuzasadnione uzyskanie Jej danych medycznych w postaci nadesłanych przez [...] Oddział Wojewódzki Narodowego Funduszu Zdrowia w dniach 5 i 6 marca 2009 r. zestawień dotyczących: świadczeń udzielonych powódce, recept wystawionych dla powódki, świadczeniodawców usług medycznych dla powódki, nazwisk lekarzy świadczących usługi medyczne dla powódki, aptek i wydanych leków w sprawie VI Ds. .../08 Prokuratury Okręgowej w [...] a następnie uczynienie ich dostępnymi dla wszystkich stron tego postępowania”, natomiast w pozostałej części zarówno powództwo, jak i apelację oddalił.

Sąd Apelacyjny zaaprobował ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji, uznał je za własne i dodatkowo ustalił, że w sprawie VI Ds. .../08 wpłynął do Sądu Okręgowego w [...] akt oskarżenia, sprawa została opatrzona sygnaturą VI K .../15, po czym w dniu 10 lipca 2015 r. zarządzono umieszczenie dokumentacji medycznej w zaklejonych kopertach.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, dokumentacja nadesłana przez [...] Oddział Wojewódzki Narodowego Funduszu Zdrowia zawierała dane osobowe wrażliwe, informacje identyfikujące i osobopoznawcze, które należą do sfery życia osobistego i - zgodnie z art. 47 i art. 51 Konstytucji - podlegają ochronie. Obowiązek dołożenia szczególnej staranności w celu ochrony danych osobowych został nałożony w art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz.U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.; obecnie: Dz.U. z 2016 r., poz. 922 – dalej: „u.o.d.o.”) na podmioty przetwarzające dane osobowe, do których należą także jednostki organizacyjne prokuratury. Działanie prokuratora w sprawie

VI Ds. .../08 mogło wprowadzić znaleźć oparcie w art. 27 ust. 2 pkt 2 u.o.d.o., lecz przepis ten wymaga stworzenia pełnej gwarancji ochrony tego rodzaju danych. W § 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie sposobu postępowania z protokołami przesłuchań i innymi dokumentami lub przedmiotami, na które rozciąga się obowiązek zachowania tajemnicy państwowej, służbowej albo związanej z wykonywaniem zawodu lub funkcji (Dz.U. Nr 108, poz. 1023 ze zm. - dalej: „rozporządzenie z dnia 18 czerwca 2003 r.”) przewidziano możliwość opatrzenia części akt śledztwa odpowiednią klauzulą, jeżeli obejmowały one okoliczności, na które rozciągał się obowiązek zachowania którejś z tajemnic. Badanie kwestii, o których mowa w oświadczeniu prokuratora z dnia 8 listopada 2012 r., mogło być elementem taktyki śledczej i przyjętej strategii, należało jednak zadbać o ochronę zebranych danych.

Konkludując, Sąd Apelacyjny uznał, że doszło do wkroczenia w sferę chronionego prawem życia prywatnego powódki i naruszenia jej dobra osobistego w postaci prawa do prywatności. Pozyskanie danych dotyczących powódki w tym właśnie postępowaniu w zakresie przekraczającym potrzeby śledztwa co do jego głównego celu oraz pozostawienie ich w aktach bez nadania odpowiedniej klauzuli zapewniającej poufność i kontrolę nad dostępem do tych danych było bezprawne. Sąd Apelacyjny uznał jednak za wystarczające skierowanie do powódki przeprosin w formie wybranej przez prokuratora.

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego Skarb Państwa reprezentowany przez Prokuratora Okręgowego w [...], powołując się na obie podstawy przewidziane w art. 398³ § 1 k.p.c., wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części uwzględniającej powództwo (pkt 1.I) oraz orzekającej o kosztach procesu (pkt III i 3) i oddalenie apelacji, ewentualnie przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania. W ramach pierwszej podstawy kasacyjnej wskazał na naruszenie art. 23 i 24 § 1 k.c. przez przyjęcie, że uzyskanie danych dotyczących powódki na podstawie postanowienia z dnia 5 marca 2009 r. było bezprawne i naruszało jej dobra osobiste, art. 23 i 24 § 1 k.c. przez przyjęcie, że udostępnianie akt VI Ds. .../08, których immanentną częścią była dokumentacja uzyskana na podstawie postanowienia z dnia 5 marca 2009 r., było bezprawne i naruszało dobra osobiste powódki, art. 23 i 24 § 1 k.c. przez przyjęcie,

że dokumentacja uzyskana na podstawie postanowienia z dnia 5 marca 2009 r. powinna zostać opatrzona stosowną klauzulą, o której mowa w § 7 rozporządzenia z dnia 18 czerwca 2003 r., art. 23 i 24 § 1 k.c. przez przyjęcie, że wspomniana dokumentacja powinna być opatrzona klauzulą, o której mowa w § 3 i 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 lutego 2012 r. w sprawie sposobu postępowania z protokołami przesłuchań i innymi dokumentami lub przedmiotami, na które rozciąga się obowiązek zachowania w tajemnicy informacji niejawnych albo zachowania tajemnicy związanej z wykonywaniem zawodu lub funkcji (Dz.U. z 2012 r., poz. 219 – dalej: „rozporządzenie z dnia 20 lutego 2012 r.”). W ramach drugiej podstawy podniósł natomiast zarzut obrazy art. 328 § 2 w związku z art. 391 § 1 k.p.c. przez zawarcie w uzasadnieniu sprzecznych twierdzeń co do roli procesowej powódki i niedostateczne wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku w zakresie stosowania przepisów dotyczących tajemnicy postępowania przygotowawczego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zarzut naruszenia art. 328 § 2 w związku z art. 391 § 1 k.p.c., wypełniający powołaną podstawę kasacyjną z art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c., nie może odnieść zamierzonego skutku, ponieważ - zgodnie z utrwalonym orzecnictwem - niedopełnienie wymagań wynikających z tych przepisów może być uznane za uchybienie mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy tylko wyjątkowo, gdy braki w uzasadnieniu są tak znaczące, że zaskarżone orzeczenie nie poddaje się kontroli kasacyjnej (zob. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 11 maja 2000 r., I CKN 272/00, nie publ., z dnia 25 października 2000 r., IV CKN 142/00, nie publ., z dnia 7 lutego 2001 r., V CKN 606/00, nie publ., z dnia 28 lipca 2004 r., III CK 302/03, nie publ. i z dnia 18 lutego 2005 r., V CK 469/04, „Izba Cywilna” 2005, nr 12, s. 59 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 maja 2013 r., III CSK 293/12, OSNC 2012, nr 12, poz. 148). W niniejszej sprawie natomiast, pomimo dostrzeżonych niedostatków uzasadnienia, dotyczących oceny prawnej ustalonego stanu faktycznego, zaskarżony wyrok poddaje się kontroli kasacyjnej.

Przechodząc do rozważenia zarzutów podniesionych w ramach podstawy kasacyjnej określonej w art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c., trzeba rozpocząć od stwierdzenia,

że zażądanie danych dotyczących korzystania przez powódkę ze świadczeń medycznych nastąpiło w toku śledztwa w sprawie działania zorganizowanej grupy przestępczej, prowadzonego przez prokuratora m.in. przeciwko mężowi powódki oraz że zostało ono poprzedzone wydaniem postanowienia.

Sąd Apelacyjny w zaskarżonym wyroku zobowiązał pozwanego do przeproszenia powódki za „...bezprawne i nieuzasadnione uzyskanie jej danych medycznych (...), a w uzasadnieniu zanegował potrzebę ich pozyskania ze względu na brak związku z głównym nurtem śledztwa. Stanowisko Sądu Apelacyjnego w tej kwestii nie jest jednak konsekwentne, gdyż w innym fragmencie uzasadnienia stwierdził, że badanie okoliczności, na które powoływał się prokurator w oświadczeniu z dnia 8 listopada 2012 r. mogło być elementem taktyki śledczej i przyjętej strategii, lecz „...należało zadbać o stosowną ochronę danych powódki (...)”. Zauważył też, że działanie prokuratora „...mogło co do zasady znaleźć oparcie w art. 27 ust. 2 pkt 2 u.o.d.o., jednakże w przepisie tym wymaga się także stworzenia pełnej gwarancji ochrony takich danych (...)”. Ostatecznie, z wywodów Sądu Apelacyjnego wynika, że przesłanki bezprawności upatrywał w nienależytym zabezpieczeniu załączonej do akt dokumentacji dotyczącej udzielanych świadczeń medycznych.

Nie ulega wątpliwości, że ochrona danych osobowych obejmujących informacje medyczne ma podstawowe znaczenie dla korzystania z prawa do poszanowania prywatnej sfery życia. W orzecznictwie przyjmuje się w związku z tym, że jeżeli przetworzenie danych osobowych stanowi naruszenie prawa do prywatności, zainteresowany może dochodzić ochrony na podstawie art. 23 i 24 k.c. (zob. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 28 kwietnia 2004 r., III CK 442/02, M. Prawn. 2013, nr 15, s. 817, z dnia 15 lutego 2008 r., I CSK 358/07, OSNC 2009, nr 4, poz. 63, z dnia 24 czerwca 2014 r., I CSK 532/13, OSNC 2015, nr 5, poz. 61, i z dnia 11 lutego 2015 r., I CSK 868/14, M. Pr. Bank. 2015, nr 10, s. 8). Trzeba jednak podkreślić, że konieczną przesłanką dla udzielenia ochrony przewidzianej w art. 24 § 1 k.c. jest przesłanka bezprawności. Za bezprawne uważa się natomiast działanie naruszające dobro osobiste, które jest sprzeczne z normami prawnymi, a w szerokim ujęciu także z porządkiem prawnym i zasadami współżycia społecznego. Zakres i sposób działania prokuratora prowadzącego śledztwo,

a więc także granice dopuszczalnego wkroczenia przez niego w sferę dóbr osobistych stron i innych uczestników postępowania przygotowawczego, wyznaczają przepisy prawa procesowego. Bezprawność czynności prokuratora prowadzącego śledztwo musi przy tym wynikać z oczywistych rażących błędów w zakresie stosowania przepisów procesowych lub stanowić działanie wykraczające w sposób oczywisty i niepodlegający dyskusji poza te przepisy (zob. w odniesieniu do bezprawności czynności sędziego wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 kwietnia 2014 r., II CSK 407/13, OSNC 2015, nr 4, poz. 47).

W czasie wydania przez prokuratora postanowienia w przedmiocie zażądania danych o korzystaniu m.in. przez powódkę ze świadczeń medycznych obowiązywało rozporządzenie z dnia 18 czerwca 2003 r., wydane na podstawie art. 181 § 2 k.p.k. Stosownie do § 7 ust. 1 tego rozporządzenia, kierownik właściwej jednostki organizacyjnej prokuratury mógł zakwalifikować odpowiednio, jako „ściśle tajne”, „tajne”, „poufne” lub „zastrzeżone”, całe akta lub poszczególne ich tomy, jeżeli w znacznej części obejmowały one okoliczności, na które rozciągał się obowiązek zachowania tajemnicy państwowej, służbowej albo związanej z wykonywaniem zawodu lub funkcji. Uszło jednak uwagi Sądu Apelacyjnego, że, zgodnie z § 6 tego rozporządzenia, protokoły z przesłuchań oraz dokumenty lub przedmioty, na które rozciągał się obowiązek zachowania tajemnicy służbowej albo związanej z wykonywaniem zawodu lub funkcji, podlegały oznaczeniu, odpowiednio do ich treści, klauzulą „poufne” lub „zastrzeżone”, a zgodnie z § 9 ust. 2, akta, protokoły przesłuchań, dokumenty lub przedmioty oznaczone taką klauzulą mogły być przechowywane poza kancelarią tajną w innych pomieszczeniach prokuratury, jeżeli zostały umieszczone w meblach biurowych zamykanych na klucz. W odniesieniu do dokumentów, na które rozciągał się obowiązek tajemnicy związanej z wykonywaniem zawodu lub funkcji, w powołanych przepisach nie przewidziano więc szczególnych rygorów w zakresie ich przechowywania, obowiązek umieszczenia w meblach biurowych zamykanych na klucz dotyczy bowiem każdego akt zarówno sądowych, jak i akt prowadzonego śledztwa.

Sąd Apelacyjny pominął również w swoich rozważaniach regulacje związane z dostępem do akt postępowania przygotowawczego. Trzeba w związku z tym przypomnieć, że zgodnie z zasadą ustanowioną w art. 156 § 5 k.p.k., akta te

udostępnia się stronom, obrońcom, pełnomocnikom i przedstawicielom ustawowym. Dostęp do akt jest jednak ograniczony potrzebą zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania lub ochrony ważnego interesu państwa. Udostępnienie akt może natomiast nastąpić na podstawie zarządzenia wydanego przez prowadzącego postępowanie przygotowawcze. Tylko w wyjątkowych wypadkach, za zgodą prokuratora, akta mogą być udostępnione innym osobom, z tym że decyzja o udostępnieniu akt innej osobie nie uprawnia do publicznego rozpowszechniania wiadomości z postępowania przygotowawczego.

Również w obowiązującym od dnia 13 marca 2012 r. rozporządzeniu z dnia 20 lutego 2012 r. przewidziano, że protokoły przesłuchań oraz dokumenty lub przedmioty, na które rozciąga się obowiązek zachowania tajemnicy związanej z wykonywaniem zawodu lub funkcji, przechowuje się w aktach sprawy lub w miejscu przechowywania dowodów rzeczowych w sposób, który uniemożliwia zapoznanie się z nimi przez osoby nieuprawnione (§ 3 ust. 1). Szczególne rygory, w tym obowiązek nadania odpowiedniej klauzuli, zostały wprowadzone tylko w odniesieniu do protokołów przesłuchań, dokumentów lub przedmiotów, na które rozciąga się obowiązek zachowania w tajemnicy informacji niejawnych (§ 4 ust. 1). Dane o świadczeniach medycznych udzielonych m.in. powódce nie były natomiast informacjami niejawnymi w rozumieniu ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (jedn. tekst: Dz.U. z 2016 r., poz. 1167 ze zm.).

Trzeba podkreślić, że zarówno w przepisach rozporządzenia z dnia 20 lutego 2003 r., jak i z dnia 20 lutego 2012 r. przewidziano, że dokumenty, akta lub przedmioty oznaczone klauzulą tajności, na podstawie zarządzenia prokuratora, podlegają udostępnieniu stronom, obrońcom i pełnomocnikom oraz przedstawicielom ustawowym. Z przepisów obu rozporządzeń wynika, że samo opatrzenie dokumentacji dotyczącej świadczeń medycznych udzielonych m.in. powódce klauzulą „poufne” lub „zastrzeżone” nie zmieniałoby sposobu jej przechowywania w aktach śledztwa, które - nawet gdy nie obejmują takich dokumentów - muszą być umieszczane w meblach biurowych zamykanych na klucz. Nadanie takiej klauzuli nie pozbawiłoby również osób uprawnionych dostępu do akt śledztwa.

Z ustaleń faktycznych stanowiących podstawę zaskarżonego wyroku nie wynika, by akta obejmujące wspomnianą dokumentację zostały udostępnione osobom nieuprawnionym. Konkludując trzeba stwierdzić, że czynności podejmowane przez prokuratora prowadzącego śledztwo, polegające na wydaniu postanowienia z dnia 5 marca 2009 r. i przechowywaniu otrzymanej dokumentacji dotyczącej świadczeń medycznych udzielonych m.in. powódce w aktach, były dozwolone przez obowiązujące przepisy prawa; innymi słowy, były działaniem w ramach porządku prawnego. Podniesiony przez skarżącego zarzut naruszenia art. 24 § 1 k.c. jest więc uzasadniony.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁶ k.p.c. uchylił zaskarżony wyrok w części zmieniającej wyrok Sądu pierwszej instancji (pkt 1.I.) i orzekającej o kosztach procesu (pkt 1.III. 3), oddalił apelację powódki w tym zakresie i orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego zgodnie z art. 98 § 1 i 3 i art. 99 w związku z art. 391 § 1 k.p.c., przyjmując za podstawę określenia ich wysokości § 10 ust. 1 pkt 2 w związku z § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (jedn. tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.), natomiast o kosztach postępowania kasacyjnego zgodnie z art. 98 § 1 i 3 i art. 99 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., przyjmując za podstawę określenia ich wysokości § 8 ust. 1 pkt 2 w związku z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804).

jw

kc